

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

Julkaistu Helsingissä 21 päivänä lokakuuta 2019

1017/2019

Verohallinnon päätös maksujärjestelyssä noudatettavasta menettelystä

Verohallinto on veronkantolain (11/2018) 43 §:n 4 momentin nojalla päättänyt:

1 §

Maksujärjestely

Verohallinto voi verojen kerryttämiseksi ryhtyä maksujärjestelyyn tilapäisiin maksuvaikkeuksiin joutuneen verovelvollisen kanssa sen sijaan, että verot lähetettäisiin ulosotto-perintään tai ryhdyttäisiin muihin perintätoimiin. Maksujärjestely tehdään Verohallinnon kantamista veroista lukuun ottamatta valmisteverotuslaissa (182/2010) tai autoverolaissa (1482/1994) tarkoitettuja veroja, joita koskevat vastaavina järjestelyinä lykkäys veron maksamiselle ja suorittamiselle.

Ryhtyessään maksujärjestelyyn Verohallinto laatii ja lähettää verovelvolliselle maksuaikataulun, jonka mukaisesti verot on suoritettava maksujärjestelyssä määriteltynä ta-
saerinä.

Verohallinto voi vaatia ennakkomaksun suorittamista verojen kertymisen turvaamiseksi maksujärjestelyn osana tai ennen maksujärjestelyyn ryhtymistä.

2 §

Maksujärjestelyn esteet

Maksujärjestelyyn ei ryhdytä, jos verovelvollisella on ulosotossa perittävänä veroja, verovastuisiin perustuvia verovelkoja tai muita Verohallinnon saatavia taikka aikaisemmin tehtyyn maksujärjestelyyn sisältyneitä veroja edelleen maksamatta tai verovelvollinen on laiminlyönyt verotusta koskevan ilmoittamisvelvollisuuden.

Maksujärjestelyyn ei myöskään ryhdytä, jos verovelvollisella on voimassa yksityishenkilön velkajärjestelystä annetun lain (57/1993) tai yrityksen saneerauksesta annetun lain (47/1993) mukainen maksuohjelma, johon sisältyy Verohallinnon perittäväksi kuuluvia veroja.

Verohallinto voi lisäksi olla ryhtymättä maksujärjestelyyn, jos lisämaksuajan myöntäminen ei muusta syystä ole tarkoituksenmukaista verojen kerryttämisen kannalta.

3 §

Vakuus

Maksujärjestely tehdään yleensä vakuudettomana, mutta Verohallinto voi vaatia maksujärjestelyyn kuuluvien verojen maksamisen turvaamiseksi vakuuden asettamista.

1017/2019

4 §

Maksuaika

Vakuudettoman maksujärjestelyn enimmäisaika on kaksi vuotta. Jos maksujärjestelylle on asetettu vakuus, maksuaika voi olla pidempi. Maksuaika on määriteltävä kuitenkin siten, että verot eivät vanhene maksujärjestelyn voimassaolon aikana.

5 §

Koron periminen

Maksujärjestelyn ajalta peritään laissa säädettyt viive- tai viivästyskorot. Maksujärjestely voi olla erittäin painavista kuten luonnollisen henkilön kokonaistilanteeseen tai yritystoiminnan jatkuvuuden turvaamiseen liittyvistä kohtuussyistä myös koroton.

6 §

Palautusten käyttäminen

Maksujärjestely ei estä palautusten käyttämistä maksujärjestelyyn sisältyvien verojen suorituksiksi.

7 §

Maksujärjestelyn raukeaminen

Maksujärjestely raukeaa, jos verovelvollinen ei suorita maksuja maksuaikataulun mukaisesti, verovelvolliselle syntyy uutta verovelkaa tai jos verovelvollinen laiminlyö verotusta koskevan ilmoittamisvelvollisuuden.

Verohallinto voi lisäksi rauettaa maksujärjestelyn muusta painavasta syystä, jos verojen kertymisen voidaan olettaa vaarantuvan.

Maksujärjestely voidaan uusida vain, jos maksujärjestelyn raukeaminen on johtunut viranomaisen virheestä tai muusta erittäin painavasta perustellusta syystä.

8 §

Voimaantulo

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä marraskuuta 2019.

Helsingissä 16 päivänä lokakuuta 2019

Pääjohtaja Markku Heikura

Ylitarkastaja Markus Kautto